

Begrundelse

Sæsonen for klargøring af lystbåde er forlængst i gang. Allerede i februar offentliggjorde den svenske Kemikalieinspektion et forslag om, at giftige bundfarver ikke skal kunne godkendes til fritidsbåde på den svenske østkyst fra nytår. To år senere udvides området, hvor der ikke kan anvendes giftig bundmaling på lystbåde til den svenske vestkyst.

Baggrunden for den svenske Kemikalieinspektions forslag er, at ulemperne ved at undgå giftig bundmaling er mindre end miljøkonsekvenserne af at bruge giftene. Samtidigt har Kemikalieinspektionen peget på, at meddelelsen af en slutdato for anvendelsen af giftig bundmaling for alvor vil få de forskellige aktører på banen med alternativer, først og fremmest mekanisk rensning af bådsiderne. Man bedømmer, at mekanisk rensning vil kunne skabe grønne jobs, både sæsonprægede og permanente.

Sverige har siden 1992 ikke godkendt giftig bundmaling til lystbåde i Bottenviken og i ferske vande. I betragtning af, at der her anvendes giftige organiske stoffer, som ikke kan godkendes til anvendelse som pesticider på land uden restriktioner af hensyn til det ferske vandmiljø, er det oplagt at gennemføre et forbud mod anvendelsen af disse stoffer på både i danske ferskvandsområder.

Svar (27/4 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Som jeg i efteråret 1997 oplyste overfor Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har jeg på baggrund af miljøproblemerne ved giftig bundmaling til lystbåde bedt Miljøstyrelsen om den redegørelse, som omtales i spørgsmålet.

Jeg er enig med spørgeren i det ønskelige i at udfase giftig bundmaling til lystbåde, herunder forbyde anvendelsen heraf i ferskvand. Jeg forventer derfor, at Miljøstyrelsens kommende redegørelse vil angive hvordan en sådan regulering kan gennemføres i praksis.

Spm. nr. S 288

Til miljø- og energiministeren (24/4 98) af:
Anni Svanholt (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til revurdering af »Principper for etablering og sanering af højspændingsanlæg, 1995« med henblik på kabellægning af højspændingsledninger?«

Begrundelse

Næsten 5000 borgere i Ribe Amt står sammen med kommuner, kirkelige myndigheder og forskellige interesseorganisationer bag et krav om jordkabel af en 400 kV ledning mellem Vejen og Esbjerg.

På Djursland protesterer mere end 3000 mod en højspændingsledning på 150 kV.

Planerne om etablering af en 400 kV ledning mellem Ålborg og Århus har i adskillige år rejst omfattende protester.

Siden aftalen »Principper for etablering og sanering af højspændingsanlæg, 1995« blev indgået, er prisen på kabellægning af højspændingsforbindelser blevet væsentlig billigere. Administrerende direktør Ebbe Seligmann fra Sydvestjyllands Andels El-forsyning, SAEF siger, at det i dag vil være ca. fire gange så dyrt at kabellægge 400 kV forbindelsen mellem Vejen og Esbjerg.

Miljø- og Energiministeriet skriver i brev af 8. april 1998 vedrørende 150 kV forbindelsen mellem Mesballe-Åstrup på Djursland, at kabelprojektet er ca. dobbelt så dyrt som luftledningen.

Formanden for det jysk-fynske eltransmissionselskab Eltra, borgmester Ejgil W. Rasmussen fastslog på repræsentantskabsmødet den 22. april 1998, at det er politikerne og ikke el-branchen, der skal afgøre, om samfundet skal betale flere milliarder kroner for at lægge højspændingsledninger i jordkabler.

Svar (30/4 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): De nævnte principper indeholder anbefalinger, der vil føre til en kraftig reduktion af den samlede luftledningsmængde i Danmark. Anbefalingerne er udarbejdet med henblik på at opnå den størst mulige reduktion af landets samlede luftledningsmængde. Dette indebærer mange